

2. В случай на утвърдителен отговор на първия въпрос, съответства ли на общите принципи за приспадане на ДДС, закрепени в Директива 2006/112/ЕО, уредба, по силата на която данъчнозадълженото лице, регистрирано по ДДС, може да приспадне заплатения по получени доставки и (или) при вноса ДДС, засягащ стоките и (или) услугите, придобити преди регистрацията му по ДДС, само ако тези стоки се използват за целите на неговата облагаема по ДДС дейност, т.е. че няма право да приспадне заплатения по получени доставки ДДС (при вноса), засягащ стоките и услугите, придобити преди регистрацията му по ДДС, ако тези стоки вече са били използвани за нуждите на тази дейност?

Препюдициално запитване, отправено от **Cour du travail de Bruxelles** (Белгия) на 30 септември 2009 г. — **Jhonny Briot/Randstad Interim, Sodexho SA, Съвет на Европейския съюз**

(Дело С-386/09)

(2009/С 312/29)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour du travail de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищец: Jhonny Briot

Ответници: Randstad Interim, Sodexho SA, Съвет на Европейския съюз

Препюдициални въпроси

1. Когато при прехвърляне на предприятие по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 2001/23⁽¹⁾ се установи, че прехвърляният обект, а именно ресторант на общностна институция, е използвал значителен брой наети на временна работа работници по силата на рамков договор, сключен с различни дружества за временната работа, трябва ли дружеството за временна работа или, при липса на такова, институцията, която контролира и управлява работата на временните работници, да се счита за работодател прехвърлител по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от същата директива?

В случай че качеството на работодател прехвърлител не би могло да се приеме нито за дружеството за временна работа, нито за предприятието ползвател, трябва ли да се счита, че

работниците на временна работа не могат да се ползват от гаранциите, предоставени от Директива 2001/23?

- Трябва ли член 4, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО да се тълкува в смисъл, че неподновяването на срочните трудови договори на работниците на временна работа поради прехвърляне на дейността, в рамките на която са били назначени, нарушава предвидената в тази разпоредба забрана, така че тези работници да трябва да се считат все още на разположение на ползвателя към момента на прехвърлянето?
- Трябва ли член 3, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО, евентуално във връзка с член 2, параграф 2, буква в), да се тълкува като задължаващ приобретателя да запази трудовото правоотношение с работниците на временна работа, които са били наети в рамките на дейността, предмет на прехвърлянето или които трябва да се считат все още на разположение на ползвателя към момента на прехвърлянето?

При утвърдителен отговор на този въпрос, трябва ли член 3, параграф 1 да се тълкува като налагащ сключването на безсрочен трудов договор в случай че приобретателят не е дружество за временна работа и не може да сключва трудови договори за временна работа?

⁽¹⁾ Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20).

Препюдициално запитване, отправено от **Juzgado Mercantil** (Испания) на 1 октомври 2009 г. — **Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)/Magnatrading SL**

(Дело С-387/09)

(2009/С 312/30)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife

Страни в главното производство

Ищец: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Ответник: Magnatrading SL